

set tror, jeg det vilde være heldigt, om Lovforslaget beskæftigede sig udelukkende med det Emne, som Titelen betegner.

Endvidere er der foretaget den Udvidelse, som er omtalt af de to foregaaende ærede Talere, fra Bedrifter under den bundne Næring til alle Arter af Bedrifter, selv under den frie Næring. Det er sikkert rigtigt, at der her kan foretages en væsentlig Udvidelse fra det, den nuværende Lærlingelov omfatter. Men jeg er dog ikke sikker paa, om et Fag som Gartnerfaget egner sig til at komme ind under dette Lovforslags Rammer. Jeg er ikke sagkyndig paa dette Omraade, men man kan, uden at være sagkyndig Gartner, slutte, at i dette Fag maa Sæsonarbejdet spille en overvejende Rolle. Jeg er ikke sikker paa, at ikke dette Lovforslags Bestemmelser f. Eks. om Arbejdstid vanskelig kan bringes til Anvendelse i Forholdet mellem Gartnerlærlingen og Gartneren. Nu ser jeg nok, at der er Lempelser at opnaa i Henhold til §§ 3 og 7; men jeg er ikke sikker paa, at de Regler, som er givne i disse Paragraffer, aabner Adgang til saadanne Dispensationer, at dette Fag kan komme ind under Loven, uden at der øves et Tryk, som er for stort. Det er et af de Forhold, som kan undersøges nærmere i et Udvalg, naar vi faar at vide, hvorledes man tænker sig §§ 3 og 7 praktiseret.

Der kræves i Lovforslaget en faglig Uddannelse i vedkommende Fag som Betingelse for overhovedet at kunne antage Lærlinge. Dette blev i sin Tid foreslaaet af daværende Indenrigsminister Ingerslev og allerede den Gang krævet meget kraftigt af Repræsentanter for Haandværk og Industri; men der var en mærkelig Uvillie derimod baade i Folketinget og i Landstinget, i Virkeligheden fra alle Partiers Side. Jeg ser af Forhandlingerne fra 1887—88 og 1888—89, hvorledes daværende Indenrigsminister Ingerslev beklager, at han end ikke i Landstinget, som ellers var ham i høj Grad følgagtigt, var i Stand til at opnaa nogen som helst Stemning for, at denne Bestemmelse blev taget med. Jeg mener, at denne Bestemmelse bør findes i Loven; den er for øvrigt foreslaaet i en meget lempelig Form, idet der, som det ærede Medlem fra Skern (Sigurd Berg) omtalte, er tilføjet, at det dog kan tillades handlende at antage Lærlinge, naar de overdrager en i Virksomheden beskæftiget fagligt uddannet Mand eller Kvinde Tilsynet med Lærlingen o. s. v.

Det, som var Genstand for stærkest

Kritik fra det ærede Medlem fra Skern, var Forslaget om Lærlingekommissionerne. Jeg mener, det er heldigt, at der bliver et betryggende Tilsyn med hele dette Forhold. Jeg tror, det er rigtigt, at dette Tilsyn skal udøves af sagkyndige Personer, at der i denne Kommission, dette Tilsynsraad, eller hvad vi nu vil kalde det, kommer til at sidde saavel Arbejdere som Arbejdsgivere. Det var man allerede inde paa under Forhandlingerne i 80erne forud for den nuværende Lærlingelovs Vedtagelse. Jeg tror, at disse Folk, som selv enten som Arbejdere eller som Arbejdsgivere har Sagkundskab paa dette Omraade, bedre end Øvrigheden eller Politiet er i Stand til at optræde i disse Spørgsmaal. Men en anden Sag er det jo, om disse Kommissioner skal vælges paa den Maade som af den højtærede Minister foreslaaet, og om det er nødvendigt at have saa mange Kommissioner, som Ministeren foreslaar. Jeg kunde tænke mig, at man indskrænkede Apparatet noget, at man ikke i enhver lille Købstad fik en saadan Kommission og saa desuden en Kommission for hele Amtet. Det Amt, hvorfra jeg er Repræsentant, har jo mange smaa Købstæder, for nu at tage et Eksempel, som er mig nærliggende. Vi skulde altsaa have en Kommission for hver af disse Købstæder og en for hele Amtskredsen. Det var sikkert tilstrækkeligt, at der var en samlet Kommission for hele Amtet eller maaske to, en for hver to Herreder. — vi har fire Herreder ovre hos os. Jeg kunde tænke mig, at Forholdet paa den Maade kunde simplificeres en hel Del. Jeg kunde ogsaa tænke mig, at den Formand, som skal vælges, og som i mange Henseender bliver Tungen paa Vægtskaalen, bliver den egentlige Voldgiftsdomstol, ikke burde vælges af det stedlige Raad, men skulde være en af Ministeren udnævnt Mand; maaske vilde dette være heldigere. Dette Spørgsmaal kan vi nærmere forhandle i et Udvalg. Jeg er i alt Fald villig til at tiltræde, at der skabes en faglig betryggende Kontrolmyndighed, som kan tilse Lærlingeforholdets rette Udvikling.

Jeg anser det for at være af afgørende Betydning, at der skabes gode Betingelser for, at Lærlingene ikke alene bliver praktisk uddannet, men at de ogsaa faar den bedst mulige teoretiske Uddannelse; vi har jo ogsaa, dels gennem Bevillinger og dels ved at vedtage en Lov for et Par Aar siden om Tilsyn med de tekniske Skoler, fra Rigsdagens Side vist vor Villighed til og vort Ønske om at faa en god